

1. OKUMA METNİ (ANA METİN)

Destan

Tarihin bilinmeyen dönemlerinde yaşanan ve milletleri derinden etkileyen savaş, doğal afet, göç, kahramanlık gibi olayları anlatan manzum eserlerdir. Destanlarda yer ve zaman unsurları çok belirgin değildir, olağanüstü özelliklere sahip kahramanlar ve bu kahramanların etrafında gelişen olaylar ön plandadır.

OĞUZ KAĞAN DESTANI***Oğuz-Han'ın doğuşu:***

(...)

Ansızın dile geldi, söyler, konuşur oldu!
Kırk gün geçtikten sonra, yürür oynasur oldu!
Öküz ayağı gibi, idi sanki ayağı!
Kurdun bileği gibi, idi sanki bileği!
Benzer idi omuzu, tıpkı samurunkine!
Göğsü de yakın idi, koca ayıninkine!
Bir insan idi, fakat, tüylerle dolu idi!
Vücudunun her yeri, kıllarla dolu idi!
Güder at sürüleri, tutar atlara biner!
Daha bu yaşta iken, çıkar avlara gider!
Geceler günler geçti, nice seneler doldu!
Oğuz da büyüyerek, yahşi bir yiğit oldu!

Oğuz'un gençliği:

Bu çağda! Bu yerde!
Bir büyük orman vardı, Oğuz yurdundan içre,
Ne nehir, ne ırmaklar, akardı bu orman içre.
Ne çok av hayvanları, ormanda yaşar idi,
Ne çok av kuşları da, üstünde uçar idi!
Ormanda yaşar idi, çok büyük bir gergedan,
Yer idi yaşatmazdı, ne hayvan, ne de insan!
Basarak sürüleri, yer idi hep atları,
Zahmet verir insana, alırdı hayatları!
Vermedi hiç bir defa, insanoğluna aman,
Öyle bir canavar ki, işte böyle çok yaman!
Oğuz Kağan derlerdi, çok alp bir kişi vardı,
Avlarım gergedanı, diye o yere vardı.
Kargı, kılıç aldı, kalkan ile ok ile,
Dedi, gergedan artık, kendisini yok bile!
Ormanda avlanarak, bir geyiği avladı,
Söğüt dalıyla onu, bir ağaca bağladı.
Döndü gitti evine, sabah olmadan önce,
Tanın ağarmasıyla, geyiğine dönünce,
Anladı ki gergedan, geyiği çoktan yuttu,
Geyiğin yerine de, yeni bir ayı tuttu.
Çıkararak belinden, Hanlık altın kuşağı,
Ayıyı astı yine, o ağaçtan aşağı.
Yine sabah olmuştu, ağarmıştı artık tan,
Geldi, baktı ki almış, ayısını gergedan.